

[Energiministeren]

- halm og træflis eller til decentral kraftvarme-
produktion på basis af naturgas,
- at blokvarmecentraler tilsluttes naturgas- eller fjernvarmesystemerne,
 - at udbygningen med ny eleffekt fortrinvis gennemføres ved omstilling af eksisterende fjernvarmeværker til decentral kraftvarme-
produktion,
 - at der i øget omfang anvendes naturgas i det centrale kraftværkssystem.

Denne del af handlingsprogrammet bygger dels på regeringens redegørelse af 20. marts 1990 om øget anvendelse af kraftvarme, naturgas og andre miljøvenlige brændsler, dels på regeringens aftale af 20. marts 1990 med Socialdemokratiet.

For så vidt angår eludbygningen sigter de angivne retningslinier primært på udbygningen frem til midten af 1990'erne. Det skal i de kommende år afklares, hvorledes den nødvendige elkapacitet for resten af 1990'erne sikres. Denne udbygning vil bl.a. afhænge af mulighederne for en fortsat decentral udbygning, forholdene på brændselsmarkedet, mulighederne for at gennemføre elbesparelser samt udviklingen på det teknologiske område.

Renere energikilder: De ovennævnte forslag vil medføre, at anvendelsen af naturgas, halm, træflis m.v. i det danske energisystem vil øges væsentligt. Med hensyn til biobrændsler bør indsatsen i øvrigt koncentreres om teknologiudvikling med henblik på, at de forskellige former for biomasse på lidt længere sigt kan udnyttes i væsentligt større omfang end i dag.

Som led i en fortsat udbredelse af vindmøller i Danmark videreføres elværkernes deltagelse i udbygningen med vindkraft, dels med sigte på en fortsat teknologiudvikling, dels med den målsætning, at elværkerne inden 1. januar 1994 etablerer vindkraftanlæg med en yderligere effekt på 100 MW.

Forskning og udvikling: Handlingsprogrammets overordnede målsætninger baserer sig især på længere sigt på udvikling af ny teknologi, nye metoder til effektivisering af forbrugs- og forsyningsystemer og nye metoder til anvendelse af renere energikilder.

Handlingsprogrammet lægger op til, at forsknings- og udviklingsindsatsen på disse områder tilrettelægges i et tæt samspil med for-

søgs- og demonstrationsvirksomhed, produktudvikling og markedsopbygning.

Særlig med henblik på eludbygningen i anden halvdel af 1990'erne og senere skal der sikres en fortsat udviklings- og forsøgsvirksomhed orienteret mod introduktion af nye miljøvenlige kul- og gasteknologier, herunder brændselsceller m.v.

5. Effekten af handlingsprogrammet

Vurderingen af den miljømæssige og økonomiske effekt af handlingsprogrammet må nødvendigvis være usikker.

For energiforbruget og CO₂-udledningen skønnes det, at handlingsprogrammets gennemførelse vil have følgende virkning frem til år 2005 i forhold til 1988-niveauet:

- energiforbruget vil falde med knap 15 pct.,
- CO₂-udledningen vil falde med mindst 20 pct.

Gennemførelsen af handlingsprogrammet vil samtidig medføre en betydelig reduktion af energisektorens øvrige miljøbelastning.

Med hensyn til SO₂ og NO_x vil udledningerne blive formindsket væsentligt som følge af de allerede gennemførte reguleringer (kvoter m.v.). Handlingsprogrammet vil imidlertid medføre en betydelig yderligere reduktion af SO₂- og NO_x-udledningen. Den samlede virkning frem til 2005 i forhold til 1988-niveauet kan opgøres således:

- SO₂-emissionen vil falde med ca. 60 pct., og
- NO_x-emissionen vil falde med ca. 50 pct.

Økonomisk vil handlingsprogrammet betyde øget investeringsaktivitet i energisektoren frem til år 2005. Samtidig vil de samfundsøkonomiske brændselsomkostninger og drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne falde set i forhold til en uændret udvikling.

Samlet skønnes handlingsprogrammet således ikke at medføre meromkostninger for samfundet.

6. Handlingsprogrammets perspektiver

Handlingsprogrammet sikrer ikke i sig selv, at målsætningerne om begrænsning af energiforbruget og dets miljøbelastning nu nås automatisk. Handlingsprogrammet er ikke en plan for udviklingen i energisektoren frem til 2005.

Handlingsprogrammet er et program for indsatsen her og nu, som vil sætte udviklingen i